

Prof. Dr. Ing. RADU BACALOGLU

1937-2025

Comunitatea academică a Facultății de Inginerie Chimică, Biotehnologii și Protecția Mediului este profund îndoliată și marcată de decesul Prof.dr.ing. Radu Bacaloglu, unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai săi. Radu Bacaloglu s-a născut în anul 1937 la București, fiu al unui remarcabil chirurg timișorean. A fost absolvent cu diplomă de merit, șef de promoție al Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timisoara, promoția 1959. Și-a susținut doctoratul în chimie organică în 1968 sub conducerea Acad. Prof. Giorgio Ostrogovich. A fost cadru didactic al Facultății de Chimie Industrială de la absolvire până în 1985, reușind să fie un inovator atât în partea de învățământ cât și în cea de cercetare. A schimbat metoda de predare a chimiei organice de la cea descriptivă (tip Nenitescu) la una modernă, bazată pe structură, mecanisme de reacție și caracterizare fizico-chimică. A fost și primul care a înțeles importanța utilizării computerelor în chimia organică pentru calcule cinetice și corelări structură-activitate. A fost mentorul multor generații de studenți, dintre care cei selectați de el au avut onoarea de a-i deveni colaboratori și colegi în cadrul facultății sau al grupului de cercetare pe care l-a înființat.

Pe partea de cercetare, a continuat tema derivaților acidului carbonic care a fost inițiată de Acad. Ostrogovich, reușind să devină unul dintre cei mai reputați specialiști în domeniu, recunoscut în țară și în străinătate. A fost cel care a inițiat o metodă originală pentru obținerea trifosgenului și utilizarea acestuia ca înlocuitor al fosgenului, o tehnologie care a ajuns să fie utilizată la marile companii din lume și a făcut ca școala de chimie organică din Timișoara să fie cunoscută și apreciată în străinătate. De asemenea, a înțeles importanța biocatalizei când acest domeniu era la început pe plan mondial și fondat în 1980 la Facultatea de Chimie Industrială un Colectiv de Cercetare de Cataliză Omogenă și Enzimatică, grup care activează și astăzi. Astfel, el poate fi considerat întemeietorul biocatalizei românești.

După plecarea în Statele Unite, din 1985 a fost Profesor asociat al Universității California din Santa Barbara, între 1989-1991 Profesor de Chimie Organică la Rutgers State University, iar din 1995 manager de cercetare la Research Center Witco și apoi la Crompton Corp, până la pensionare. După 1990 a reluat colaborarea cu *alma mater*, iar în 1998 i s-a decernat titlul de Profesor Onorific al Universității Politehnica Timișoara.

Performanțele sale științifice au fost recunoscute și prin acordarea premiului “Nicolae Teclu” al Academiei Române, în 1989. Este autorul a trei cărți de specialitate, peste 200 lucrări științifice publicate în reviste, 25 brevete și sute de prezentări la conferințe.

A fost o persoană deschisă, apreciat pentru inteligența și corectitudinea sa. Foștii studenți, colegii și prietenii vor păstra în sufletul și amintirea lor zâmbetul său cald și figura sa luminoasă. Dumnezeu să îl odihnească în pace!